

DE NIEUWE BEPALINGEN OMSTRENT HERHALINGSOEFENINGEN
VOOR DE LEGERARTSEN DER RESERVE.

Het artikel van VAN DEN BOVENKAMP in het nummer van 17 October l.l. is aanleiding geweest tot een briefwisseling tusschen hem en mij. Den uitslag ervan vindt de lezer hieronder.

De bepalingen bovenbedoeld, kenbaar gemaakt bij rondschrijven van den inspecteur van den geneeskundigen dienst der landmacht, gedateerd 7 October l.l., moeten voorzien gedurende een tijdperk, dat dergelijke bepalingen nog niet wettelijk zijn vastgelegd. Klaarblijkelijk hebben wij dus voorloopig met een tijdelijke regeling te rekenen. Het zal mij sterk verwonderen, als niet het meerendeel der reserve-officieren van gezondheid mij bijvalt, als ik de meening uitspreek, dat meer gemelde bepalingen voor den arts-reservist op zijn zachtst gesproken lastig zijn. Is er nu iets te doen: 1°. om deze voorloopige bepalingen te wijzigen? 2°. om, als dit niet mocht gelukken, er toe mee te werken de toekomstige nieuwe wet een voor ons handzamer vorm te doen geven dan die van deze voorloopige bepalingen? Mijns inzien kunnen 1°. en 2°. tegelijk en op gelijke wijze bereikt worden, door een adres voorzien van instemmingsbetuigingen en dito handteekeningen. Dat adres kon verzonden worden: *a.* Aan den min. v. oorlog; *b.* aan de Tweede Kamer. Ieder moet dus zijn handteekening of instemmingsbetuiging tweemaal schrijven. Ik zorg voor de verzending van de geheele zaak.

Hier volgt het adres:

Allen, die hierbij hun handteekening of hun geteekende motiveering voegen, verklaren:

dat zij kennis namen van het rondschrijven d.d. 7 October l.l., waarbij de inspecteur van den geneeskundigen dienst der landmacht een reeks voorloopige bepalingen publiceert, welke voor de reserve-legerartsen zullen gelden, totdat in de toekomst een wet iets dergelijks vastlegt;

dat deze bepalingen evenals een gelijkkluidende wettelijke regeling bij in werking treding voor hen groote schade beteekenen: in tijd, in geld, in vacantiederving;

dat velen onder hen de rubriek C dezer bepalingen (al *wilden* zij deze kiezen ondanks de *onvereenigbaarheid* met het eigen werk) geen nut brengt, aangezien 1 of zelfs 2 reisdagen noodig zouden zijn voor een paar uur cursus;

dat zij daarom eerbiedig en nadrukkelijk in overweging geven, algemeen-nuttige boven uitsluitend militair-nuttige functies te stellen en meergemelde bepalingen (wettelijke bepalingen) te wijzigen tot één cursus elke 4 jaar van ten hoogste 3 weken.

Hetwelk doende, enz. enz..

(Zie bijgaande schriftstukken).

Ik meen hiermede het mijne gedaan te hebben en ik verbeeld mij ook, dat op deze wijze iets te bereiken zal zijn. De uitwerking moeten wij dan afwachten.

Vlieland, 25 October 1925.

LO. W. SCHUT.